

Škoda – a zase škoda, aneb promarněná příležitost

Název emise: Arcibiskupství pražské -
- Brandl Petr

Den vydání: 12. května 2020

Hodnota: 30 Kč; č. 1075

Rozměr známky. obrazu: 40 x 50 mm

Druh tisku: OF; Hradištko, sro.

Papír: fl-an-OF; **Tisková forma:** 6x PL 4

Náklad: 64.000 ks (16 tis. PL)

FDC: černý digitální tisk

Tisk: Hradištko, sro.; **Náklad:** 2.900 ks

Proč byla do emisního plánu na letošní rok zařazena známka k pražskému arcibiskupství, je mi záhadou. Biskupství bylo v Praze zřízeno v roce 973, a na arcibiskupství jej papež Kliment VI. povýšil o necelá čtyři století později, v roce 1344.

Na internetu jsem nenašel žádné významné výročí, které by si v souvislosti s ním zasloužilo připomínku, snad s výjimkou desátého výročí jmenování Dominika Duky do čela této instituce (DD je mi zrovna velmi sympatický, ale kvůli němu asi známka nevyšla). Když už tak ale ministerstvo průmyslu a obchodu rozhodlo, mohla být tato příležitost využita k připomenutí některého z významných a naší veřejnosti z hodin dějepisu více známých osobností s arcibiskupstvím spjatých, například prvního arcibiskupa Arnošta z Pardubic (jeho busta je v katedrále svatého Víta), nebo naopak některého z arcibiskupů doby moderní, třeba kardinálů Berana nebo Tomáška, kteří statečně vzdorovali komunistické zvlášti. Namísto toho byl vybrán málo významný obraz významného malíře Petra Brandla, s jehož díly jsme se na našich známkách už setkali. Je na něm arcibiskup hrabě Khünburg, rakouský šlechtic, který u nás důrazně prosazoval rekatolizaci a je spojen se svatořečením Jana Nepomuckého, světce, který byl předmětem mnohaletých diskuzí, o koho vlastně vůbec šlo, a za první republiky tématem sporu o smysl českých dějin.

Dílo je na známce navíc zobrazeno, jak nyní zřejmě vypadá, tedy s vrstvami ztmavých laků, což nepochybně neodpovídá podobě, v jaké jej Brandl stvořil. Když by

byla použita jiná než pouze ofsetová technika, tedy ocelotisk z plochých desek, vícebarevný nebo kombinovaný s ofsetem, rytec by si jistě dal tu práci a obraz zesvětlil, aby jej přiblížil původní podobě předlohy. Tady však k žádnému takovému zásahu nedošlo a na známce je pouhá fotografie zachycující současný stav. Znáмка je přitom vytištěna dobře a když si člověk vezme lupu, vidí i některé detaily vystupující z tmavého pozadí. Původní šerosvit, tak významný a oceňovaný v malířově tvorbě, je však bez-

nadějně ztracen.

V kresebné výzdobě obálky dne vydání je arcibiskupský palác na Hradčanech, z pohledu od Matyášovy brány na Pražském hradě, přes plot vedle Brány Titánů. Díky liniové kresbě Václava Fajty je tato část FDC vytištěna zdalejeji, než tomu je u FDC V. Neumann, k čemuž paradoxně přispěla „hrbolatost“ povrchu obálky,

vyvolávající tak trochu zdání, že jde o rytinu (kde ty časy jsou...).

Razítko je příměnně jednoduché, s architektonickým detailem, a je v něm logicky vepsáno Praha. FB

FDC

